

Posłuchaj

()

[redacted]

Z Księgi o sakramentach napisanej przez św. Ambrożego, biskupa Mediolanu

[redacted]

[redacted]to wymyślił sakramenty, jeśli nie Pan Jezus? Sakramenty zstąpiły z nieba, ponieważ wszelka rada pochodzi z nieba. Niemniej jednak wielkim i cudownym dziełem Boga było zesłanie manny na swój lud, który nie pracował, a jednak był nakarmiony. Być może powiesz: „To jest mój chleb”. Ale ten chleb jest tylko chlebem, dopóki nie zostaną wypowiedziane słowa sakramentalne podczas konsekracji, a wtedy zamiast chleba staje się Ciałem Chrystusa. Ustalmy zatem, jak to się

dzieje, że to, co było chlebem, staje się Ciałem Chrystusa. Poprzez konsekrację. A jakimi słowami i w jakim języku dokonuje się konsekracja? Słowami Pana Jezusa. Wszystkie inne rzeczy, które są mówione (w liturgii), oddanie chwały Bogu (w prefacji), modlitwa za lud, za królów i za innych, które tworzą pierwszą część [kanonu, są wypowiadane przez kapłana]. Ale kiedy dochodzi do momentu, w którym należy konsekrować ten czcigodny Sakrament, kapłan nie używa już własnych słów, lecz słowa Chrystusa.
℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

℣. Gdy oni wieczerzali, wziął Jezus chleb i błogosławił i łamał i dawał uczniom swoim i rzekł:
℣. Bierzcie i jedzcie, to jest ciało moje.
℟. Mówili mężowie przybytku mego: Ktoby dał z mięsa jego, abyśmy się nasycili?
℟. Bierzcie i jedzcie, to jest ciało moje.

[redacted]

To słowo Chrystusa dokonuje więc niezbędnego dzieła w tym sakramencie. A czym jest słowo Chrystusa? Jest to słowo Tego, na którego rozkaz wszystko zostało stworzone. Pan rozkazał, a niebo zostało stworzone; Pan rozkazał, a ziemia została ukształtowana; Pan rozkazał, a morza zostały stworzone; Pan rozkazał, a wszystkie stworzenia powstały. Widzisz więc, jak

potężne jest słowo Chrystusa. Jeśli więc słowo Chrystusa ma taką moc, że może stworzyć to, czego nigdy nie było, to czymże większym jest to, że może zmienić jedną rzecz w inną? Kiedyś nie było nieba, nie było morza, nie było ziemi. Ale posłuchaj tego, który mówi: „On powiedział, i stało się. On rozkazał, i stało się”. Ps. xxxii. 9. Jeśli więc mam ci odpowiedzieć, powiem ci, że przed konsekracją nie jest to Ciało Chrystusa, ale po konsekracji jest to Ciało Chrystusa, ponieważ On sam „powiedział, a stało się; rozkazał, a stało się”.
℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

℣. Jezus wziął kielich po wieczerzy, mówiąc: Ten kielich nowy Testament jest we krwi mojéj:
℟. To czyńcie, na pamiątkę moję.
℣. Pamięcią pomnieć będę, i uschnie we mnie dusza moja.
℟. To czyńcie, na pamiątkę moję.

[redacted]

℣. teraz wracam do mojego tekstu. To naprawdę wielka i godna czci rzecz, że manna spadła na Żydów, ale zastanów się, co było większe i bardziej godne czci: manna z nieba czy Ciało Chrystusa, „Ciało tego samego Chrystusa, przez którego powstały niebiosa”. I znowu ojcowie „jedli mannę i umarli, kto spożywa ten Chleb” J 6, 58. Jest to dla niego „odpuszczenie

grzechów” (Mt 26, 28) i „nie umrze na wieki” (J 11, 26). Dlatego nie bez powodu, gdy przyjmujesz, mówisz „Amen”, świadcząc w swoim sercu, że to, co przyjmujesz, jest Ciałem Chrystusa. Kapłan mówi do ciebie: „Ciało Chrystusa”, a ty odpowiadasz: „Amen”, to znaczy „To jest prawda”. A więc to, co wyznaje twój język, niech zachowa twoje serce.
℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

℣. Jam jest chleb żywota: ojcowie wasi jedli mannę na puszczy, a pomarli:
℟. Ten jest chleb z nieba zstępujący, aby jeśliby go kto pożywał, nie umarł.
℣. Jam jest chleb żywy, który z nieba zstąpił: jeśliby kto pożywał tego chleba, żyć będzie na wieki.
℟. Ten jest chleb z nieba zstępujący, aby jeśliby go kto pożywał, nie umarł.
℣. Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
℟. Ten jest chleb z nieba zstępujący, aby jeśliby go kto pożywał, nie umarł.

Z Ewangelii św. Jana

W onym czasie Jezus rzekł do tłumu Żydów: „Ciało moje jest prawdziwym pokarmem, a krew moja jest prawdziwym napojem”. I tak dalej.

Homilia św. Hilary’ego, biskupa Poitiers.

[redacted]

Kiedy mówimy o sprawach Bożych, nie wolno nam mówić w sposób ludzki ani światowy. Czytajmy to, co jest napisane, i rozumiejmy to, co czytamy, a następnie postępujmy tak, jakbyśmy mieli doskonałą wiarę. Będziemy mówić tylko głupoty i bezbożności, jeśli będziemy mówić o naturalnej prawdzie Chrystusa w praktyce, a nie nauczyliśmy się w szkole Chrystusa, jak należy mówić. On sam mówi: „Ciało moje jest prawdziwym pokarmem, a krew moja jest prawdziwym napojem. Kto spożywa moje ciało i pije moją krew, trwa we Mnie, a Ja w nim”. Nie ma tu miejsca na wątpliwości co do tego, czym jest Jego Ciało i czym jest Jego Krew.
Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
Bogu niech będą dzięki.

Kto pożywa moje Ciało i pije moją Krew,
We Mnie mieszka, a Ja w nim.
Nie ma innego, równie wielkiego narodu, który by miał bogów tak bliskich sobie, jak bliski jest Bóg nasz.

℟. We Mnie mieszka, a Ja w nim.

[redacted]

Teraz wiemy dzięki oświadczeniu samego Pana i (naukom) naszej wiary, że Jego Ciało i Krew są rzeczywistością. A kiedy spożywamy Jednego i pijemy Drugiego, Oni skutecznie działają w nas, abyśmy mieszkali w Nim, a On w nas. Czyż nie jest to rzeczywistość? Z pewnością nie mogą tego uznać za prawdę ci, którzy zaprzeczają, że Jezus Chrystus jest prawdziwym Bogiem. On jest w nas poprzez swoje Ciało, a my jesteśmy w Nim, gdy to, czym jesteśmy, jest z Nim w Bogu. Że mieszkamy w Nim poprzez sakrament, w którym Jego Ciało i Krew są nam dane, świadczy On sam, mówiąc: „Jeszcze chwilę, a świat Mnie nie ujrzy, ale wy Mnie ujrzycie, ponieważ Ja żyję, i wy też będziecie żyć. (W owym dniu poznacie, że) Ja jestem w Ojcu moim, a wy we Mnie, a Ja w was”. Jan XIV, 19-20.
℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

℟. Posłał Mię żyjący Ojciec i Ja żyję dla Ojca,
℟. A kto pożywa Mnie, i on żyć będzie dla Mnie.
℟. Pan go nakarmił chlebem życia i mądrości.
℟. A kto pożywa Mnie, i on żyć będzie dla Mnie.

℟. Chwała Ojcu i Synowi, * i Duchowi Świętemu.
℟. A kto pożywa Mnie, i on żyć będzie dla Mnie.

[redacted]

[redacted]ecz ta jedność w nas jest prawdziwa, świadczy On w ten sposób: „Kto spożywa Moje Ciało i pije Moją Krew, trwa we Mnie, a Ja w nim”. Nikt bowiem nie trwa w Nim, w którym On nie trwa, ponieważ ten, kto przyjmuje (Ciało Chrystusa), przyjmuje tylko Ciało (tej samej natury co) swoje własne, które Chrystus wziął do siebie. Tajemnicę tej doskonałej jedności nauczał już wcześniej, mówiąc: „Jak żywy Ojciec posłał Mnie, a Ja żyję przez Ojca, tak i Ja, jeśli będziesz Mnie spożywał, będziesz żył przeze Mnie”. On więc żyje przez Ojca, a tak jak On żyje przez Ojca, tak i my będziemy żyć przez Niego.
℟. Ty zaś, Panie, zmiłuj się nad nami.
℟. Bogu niech będą dzięki.

[redacted]
℟. Panie, wysłuchaj modlitwy mojej.
℟. A wołanie moje niech do Ciebie przyjdzie.
[redacted]ódlmy się.
[redacted]oże, któryś nam w tym cudownym Sakramencie zostawił pamiątkę Męki swojej, prosimy Cię, daj nam tak czcić świętą

Copyright Mavientura Projects e.K>

tajemnicę Ciała i Krwi Twojej, abyśmy skutki odkupienia w duszach naszych zawsze odczuwali.
[redacted]tóry żyjesz i królujesz z Bogiem Ojcem w jedności Ducha Świętego Bóg przez wszystkie wieki wieków.
[redacted] Amen.

Chcesz czytać wszystko?

Wykup abonament.

Copyright Mavientura Projects e.K>

[redacted]

Kartą, paypalem lub bezpośrednim przelewem.

Datki

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related